

عنوان مقاله:

مفهوم محرمیت در معماری سنتی ایرانی اسلامی

محل انتشار:

اولین کنفرانس ملی توسعه پایدار در علوم جغرافیا و برنامه ریزی، معماری و شهرسازی (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

فرشید شجاعی - دانشگاه آزاد اسلامی واحد بهبهان، گروه معماری، بهبهان، ایران

حجت الله آتش پنجه - دانشگاه آزاد اسلامی واحد بهبهان، گروه معماری، بهبهان، ایران

سیده فاطمه احمدپور - دانشگاه آزاد اسلامی واحد بهبهان، گروه معماری، بهبهان، ایران

خلاصه مقاله:

معماری گذشته و سنتی را می توان سرشار از مفاهیمی دانست که براساس فرهنگ، عقاید و اندیشه اسلامی - ایرانی معنا مییابد. محرمیت یکی از مفاهیمی که با ریشه گرفتن از فرهنگ اسلامی و باورهای دینی به عرصه معماری سنتی ایران راه یافته است. محرمیت یکی از اصول اساسی و قابل توجه در معماری سنتی ایران است که به نحوی معنادار با هویت ایرانی اسلامی همراه بوده، و مثالهای موفقی از آن را میتوان در بخشهای مختلف این کشور مشاهده نمود. اصل محرمیت به عنوان یک اصل حاکم بر تمامی شئون زندگی، به زیبایی در معماری سنتی ایران کالبد یافته و آثار و نتایج عمیقیدر سازماندهی فضایی و نحوه قرار گیری عملکردهای گوناگون داشته است. برخورد و آمیزش عنصر ایرانی با جریانهای فرهنگ و هنر و اندیشه اسلامی، سیمای تازه ای به هنر ایرانی بخشید. معماری ایران پس از اسلام از طراحی، ظرافت و دقت نظر بی نظیری برخوردار شد و در این میان اصول جهان بینی اسلامی تاثیرات غیرقابل کتمان در هویت و شکل دهی به معماری سنتی ایرانی- اسلامی از خود برجای گذاشت. یکی از مهمترین اصولی که در معماری سنتی ایران زمین بالاخص پس از اسلام مورد توجه قرار گرفته است، اصل محرمیت می باشد که به بهترین وجه در تمامی بناها از بناهای عظیم و بزرگ عمومی تا خانه های مسکونی و از فضاهای عمومی شهری تا فضاهای نیمه عمومی و خصوصی تر به کار گرفته شده است. این مقاله پی جوی آن است تا با ارائه تعریفی از محرمیت، عوامل مؤثر بر آن، ریشه های شکل گیری آن و تأثیر گذاری آن را در سازمان فضایی - کالبدی معماری سنتی ایران باز شناساند.

کلمات کلیدی:

مفهوم محرمیت، معماری سنتی ایرانی، سلسه مراتب، درونگرایی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/336815>

